

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2958/2022
06.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Станковић, Бранке Дражић, Јелене Ивановић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Божидар Станисављевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4343/21 од 01.09.2021. године, у седници одржаној 06.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4343/21 од 01.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 4343/21 од 01.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 6137/2020 од 04.02.2021. године, исправљеном решењем истог суда од 19.05.2021. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 1.500.000,00 динара. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име састављања поднеска за рехабилитационо обештећење исплати износ од 19.500,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражена да се обавезе тужена да исплати тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете преко досуђеног до траженог износа од 4.284.000,00 динара, износ од још 2.784.000,00 динара. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му на име материјалне штете исплати износ од 3.680,00 динара са законском затезном каматом до исплате. Ставом петим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 36.750,00 динара. Ставом шестим изреке тужилац је ослобођен обавезе плаћања судске таксе.

Пресудим Апелационог суда у Београду Гж 4343/21 од 01.09.2021. године, у делу који се ревизијом побија, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 6137/2020 од 04.02.2021. године, исправљена решењем истог суда од 19.05.2021. године у ставу трећем, четвртм и петом изреке и одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП, имајући у виду врсту спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву. Основ потраживања је материјално обештећење због повреде права и слобода и новчана накнада нематеријалне за душевне болове због лишења слободe у смислу члана 26 . ст.1. и 3. Закона о рехабилитацији („Службени гласник РС“ бр. 92/11), у складу са законом којим се уређују облигациони односи. Решењем Вишег суда у Крагујевцу Рех 33/17 од 19.04.2019. године усвојен је захтев за рехабилитацију и утврђено је да је ништава пресуда Војног суда у Скопљу Ик 4/86 од 15.12.1996. године којом је тужилац оглашен кривим за кривично дело одбијање пријема оружја из члана 202. став 1. КЗ СФРЈ, учињено на тај начин што је одбио да прими наоружање наводећи као разлог да наоружање не жели примити јер је члан верске секте „јеховини сведоци“ . Правноснажном пресудом, тужбени захтев је усвојен и тужена обавезана да тужиоцу, као рехабилитованом лицу, накнади материјалну и нематеријалну штету за претрпљене душевне болове због неосноване осуде и лишења слободe у трајању од једне године, по пресуди суда у кривичном поступку. Приликом доношења одлуке о висини штете у овом спору, судови су ценили да је тужилац делимичну сатисфакцију доживео првенствено у поступку рехабилитације доношењем и објављивањем одлуке која представља признање и декларацију државе за незаконито поступање према тужиоцу као рехабилитованом лицу, што је умањило душевне болове тужиоца због неоснованог лишења слободe, иако није реч о потпуном задовољењу. По оцени ревизијског суда, образложење побијаних пресуда не одступа од судске праксе у тумачењу и примени права, тако да не постоји потреба за новим или уједначеним тумачењем права у погледу примене члана 26. Закона о рехабилитацији и члана 200. Закона о облигационим односима. Тужилац у ревизији указује на постојање другачијих одлука, међутим другачија одлука не указује нужно на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања због чега нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, у циљу разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 13.02.2020. године, ради накнаде штете, а побијана вредност предмета спора износи 2.787.680,00 динара.

С обзиром да вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић